

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte (Włochy) w dniu 28 czerwca 2018 r. – Consorzio Nazionale Servizi Società Cooperativa (CNS) / Gruppo Torinese Trasporti Gtt SpA

(Sprawa C-425/18)

(2018/C 399/25)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Consorzio Nazionale Servizi Società Cooperativa (CNS)

Strona przeciwna: Gruppo Torinese Trasporti Gtt SpA

Pytanie prejudycjalne

Czy przepisy art. 53 ust. 3 i art. 54 ust. 4 dyrektywy 2004/17/WE⁽¹⁾, w związku z art. 45 ust. 2 lit. d) dyrektywy 2004/18/WE⁽²⁾, stoją na przeszkodzie przepisowi, takiemu jak art. 38 ust. 1 lit. f) Decreto Legislativo (dekretu ustawodawczego) Repubbliki Włoskiej nr 163/2006, zgodnie z wykładnią dokonaną przez orzecznictwo krajowe, który to przepis wyklucza z zakresu zastosowania tzw. „poważnego wykroczenia zawodowego” zachowania stanowiące naruszenie przepisów dotyczących konkurencji, ustalone i ukarane przez krajowy organ ochrony konkurencji decyzją utrzymaną w mocy w postępowaniu sądowym, wykluczając w ten sposób a priori możliwość dokonania przez instytucje zamawiające niezależnej oceny wspomnianych naruszeń w celu ewentualnego, ale nie obligatoryjnego, wykluczenia danego wykonawcy z postępowania o udzielenie zamówienia publicznego?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2004/17/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. koordynująca procedury udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych (Dz.U. 2004, L 134, s. 1).

⁽²⁾ Dyrektywa 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi (Dz.U. 2004, L 134, s. 114).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Social de Gerona (Hiszpania) w dniu 9 lipca 2018 r. – WA / Instituto Nacional de la Seguridad Social

(Sprawa C-450/18)

(2018/C 399/26)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Juzgado de lo Social de Gerona

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: WA

Strona pozwana: Instituto Nacional de la Seguridad Social

Pytanie prejudycjalne

Czy zasadę równego traktowania, zakazującą jakiegokolwiek dyskryminacji ze względu na płeć, potwierdzoną w art. 157 traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz w dyrektywie Rady 76/207/EWG z dnia 9 lutego 1976 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn w zakresie dostępu do zatrudnienia, kształcenia i awansu zawodowego oraz warunków pracy, zmienionej dyrektywą 2002/73⁽¹⁾ zmieniającej powyższą dyrektywę i ujednoliconej dyrektywą 2006/54/WE⁽²⁾ z dnia 5 lipca 2006 r., narusza przepis ustawy krajowej (a mianowicie art. 60 ust. 1 Ley General de Seguridad Social – hiszpańskiej ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych), która przyznaje prawo do dodatku do świadczenia [z tego systemu], ze względu na wkład demograficzny w ten system, kobietom, które miały dzieci biologiczne lub przysposobione i otrzymują na jakichkolwiek zasadach z tego systemu zabezpieczenia społecznego świadczenia składkowe z tytułu emerytury, wdowieństwa lub trwałej niezdolności do pracy, lecz nie przyznaje wspomnianego prawa mężczyznom znajdującym się w identycznej sytuacji?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2002/73/WE z dnia 23 września 2002 r. zmieniająca dyrektywę Rady 76/207/EWG w sprawie wprowadzenia w życie zasady równego traktowania mężczyzn i kobiet w zakresie dostępu do zatrudnienia, kształcenia i awansu zawodowego oraz warunków pracy (Dz.U. 2002, L 269, s. 15).

⁽²⁾ Dyrektywa 2006/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równości szans oraz równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zatrudnienia i pracy (Dz.U. 2006, L 204, s. 23).

Skarga wniesiona w dniu 13 lipca 2018 r. – Republika Słowenii/Republika Chorwacji

(Sprawa C-457/18)

(2018/C 399/27)

Język postępowania: słoweński

Strony

Strona skarżąca: Republika Słowenii (przedstawiciel: M. Menard)

Strona pozwana: Republika Chorwacji

Żądania strony skarżącej

Skarżąca wnosi, aby Trybunał stwierdził, że pozwana naruszyła:

- artykuł 2 i art. 4 ust. 3 TUE,
- artykuł 5 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa, zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE,
- artykuły 4 i 17 w związku z art. 13 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/399 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie unijnego kodeksu zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeksu granicznego Schengen) oraz
- artykuł 2 ust. 4 i art. 11 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/89/UE z dnia 23 lipca 2014 r. ustanawiającej ramy planowania przestrzennego obszarów morskich;

a także:

- zobowiązał pozwaną do natychmiastowego zaprzestania wspomnianych naruszeń;
- obciążył pozwaną kosztami postępowania.